

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520201989
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2520201989.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, uloženie povinnosti zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy, určenie neplatnosti úverovej zmluvy, určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, uloženie povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy zamestnávateľom žalobcu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 27. septembra 2022 č.k. 21Csp/11/2020-228 – proti zamietajúcemu výroku III. a výroku V. o trovách konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku III. a v závislom výroku V. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že zmluvná podmienka dojednaná v bode 6 článku II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere označenej ako Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru reg. č. 5058111020712 uzatvorenej dňa 2.7.2012 medzi žalobcom a spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31320155, ako pôvodným veriteľom, v znení: "Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na ručiteľa, pokiaľ je pohľadávka banky z úveru zabezpečovaná ručiteľom," je neplatná; výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy dojednanej v bode 6, článku II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere označenej ako Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru reg. č. 5058111020712 uzatvorenej dňa 2.7.2012 medzi žalobcom a spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31320155, ako pôvodným veriteľom; výrokom III. žalobu vo zvyšných častiach (o určenie neplatnosti, bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, uloženie povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy zamestnávateľom žalobcu) zamietol; výrokom IV. priznal žalobcovi voči

žalovanému nárok na náhradu trov konania o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a konania o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy v rozsahu 100 %; výrokom V. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania o určenie neplatnosti, bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a konania o uloženie povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy zamestnávateľom žalobcu v rozsahu 100 %.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 1 ods. 1, § 2 písm. a/, b/, g/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 3, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6, § 54 ods. 1, 2, § 551 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 137 písm. c/, d/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Vecne dôvodil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.10.2020 v spojení so súdom pripusteným rozšírením žaloby domáhal určenia, že I. Dohoda o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. 5058111020712 zo dňa 2.7.2012 uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného VÚB banka, a.s. je neplatná; II. Zmluva č. 5058111020712 zo dňa 2.7.2012 uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného VÚB banka, a.s. je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná; III. úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve; IV. zamestnávateľ žalobcu TRANZITSTAV s.r.o., so sídlom Michala Bubniča 683, Madunice je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy a V. uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. 5058111020712 zo dňa 2.7.2012 uzavretej s právnym predchodcom žalovaného VÚB banka, a.s. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že uzavrel úverové právne úkony, ktoré sa stali právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Úverovú zmluvu č. 2278211290312 zo dňa 2.7.2012 považuje za problematickú a neudržateľnú. V zmluve sú neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 OZ, jej súčasťou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný napriek spornosti požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy aj napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobcovi uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa mu zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne určuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom EÚ a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je neplatný podľa § 39 OZ. Žalovaný už vyzval zamestnávateľa žalobcu, aby vykonával zrážky zo mzdy a tieto aj vykonáva. Žalobca uviedol, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu, pretože deklarováním neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na jej použitie. Hrubá nerovnováha je daná tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

4. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že predmetná žaloba je žalobou prípustnou v zmysle § 137 písm. d) CSP o určenie právnej skutočnosti, a to tak v časti, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy je neplatná z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako aj v rozsahu tvrdenej absolútnej neplatnosti pre neurčitosť dohody ako právneho úkonu, keďže z citovaných právnych predpisov vyplýva jej prípustnosť. Z právnych predpisov taktiež vyplýva prípustnosť domáhať sa určenia neplatnosti spotrebiteľského úveru a jeho určenia za bezúročný a bezpoplatkový.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie následne zistil, že súčasťou zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru reg. č. 5058111020712 uzatvorenej dňa 2.7.2012 medzi žalobcom a spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155, ako pôvodným veriteľom, je v bode 6, článku II. dohoda o zrážkach zo mzdy v nasledujúcom znení: "Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedené

ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na ručiteľa, pokiaľ je pohľadávka banky z úveru zabezpečovaná ručiteľom".

6. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetná zmluva o úvere a jej súčasť v bode II.6. dohoda o zrážkach zo mzdy boli uzavreté na formulárovom tlačive pôvodného veriteľa - dodávateľa. Z kontextu je zrejmé, že uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, fixne zapracovanej priamo v texte zmluvy, bolo podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere, keď ničím nebolo preukázané, že by žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy odmietnuť, a že jej uzavretie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Z textu predloženej zmluvy a dohody nevyplýva možnosť žalobcu ako spotrebiteľa odmietnuť uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, resp. inak ovplyvniť jej dojednanie. Žalovaný tak neunesol svoje dôkazné bremeno v zmysle ust. § 53 ods. 2 OZ o individuálnom dojednaní predmetnej dohody - nie je to spotrebiteľ, v tomto prípade žalobca, ktorý by mal preukazovať opak. Vzhľadom na uvedené, keď nebolo zo strany dodávateľa preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah, resp. odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, s poukazom na ust. § 53 ods. 3 a 4 OZ bolo dôvodné ustáliť, že predmetná dohoda nebola individuálne dojednaná, podlieha preto prieskumu súdu v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Osobitné ustanovenie o ne/prípustnosti zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy bolo v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v § 5a zakotvené až s účinnosťou 1.5.2014, z čoho s poukazom na zásadu zákazu retroaktivity právnych noriem vyplýva, že na danú zmluvu uzavretú 2.7.2012 je neaplikovateľné. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy, ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda jej časť, nie je neplatný právny úkon pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Pri použití výkladového pravidla v zmysle cit. § 35 ods. 2 OZ bolo podľa názoru súdu prvej inštancie z textu predmetného dojednania v čl. II.6. zrejmé, že predmetnou dohodou zmluvných strán o zrážkach zo mzdy je zabezpečená pohľadávka z titulu úveru dojednaného na tom istom tlačive, pričom jej výška je limitovaná výškou poskytnutého úveru s príslušenstvom. Nesporne z nej tiež vyplýva, že predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy je zabezpečená pohľadávka navrhovateľa vyplývajúca iba z tejto úverovej zmluvy „...resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy...“ Z textu predmetného dojednania tak vyplýva, aká konkrétna pohľadávka bola dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená aj v akej výške, resp. do akej výšky. Predmetné dojednanie preto podľa súdu prvej inštancie netrpí nedostatkom určitosti, preto naň ani nebolo dôvodné aplikovať ust. § 37 ods. 1 OZ o neplatnosti právneho úkonu.

7. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou, či predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatnou z titulu, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 a 5 OZ. Dohoda o zrážkach zo mzdy je špecifickým inštitútom občianskeho práva upraveným v § 551 OZ. V čase uzavretia zmluvy o úvere (2.7.2012) právny predpis nebránil tomu, aby dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá aj v rámci spotrebiteľského vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Rozhodnými pri posudzovaní, či predmetné dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, sú individuálne okolnosti danej veci. V tejto súvislosti v danom prípade bolo potrebné zohľadniť, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou formulárovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, je bez akéhokoľvek zvýraznenia, neprehľadne a nesystematicky zakomponovaná priamo v texte zmluvy v čl. II. bode 6, do ostatného, s dohodou o zrážkach zmluvy nesúvisiaceho, textu. Táto zásadná zmluvná podmienka je tak ako aj celý text zmluvy uvedená neštandardne malým, ťažko čitateľným písmom, zakomponovaná v texte tak, že ľahko ujde pozornosti spotrebiteľa. Takýto spôsob zapracovania dohody o zrážkach zo mzdy zásadného významu do textu formulárovej spotrebiteľskej zmluvy je nekorektný, nečestný a v rozpore s dobrými mravmi. Je pravdepodobné, že žalobca si pri podpisovaní zmluvy vôbec nebol vedomý, že dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvára a už vôbec nie s akými následkami. Žalobca ako spotrebiteľ podpisom formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bol nútený podrobiť sa zrážkam zo mzdy na úhradu pohľadávky, ktorá by bola vyčíslená veriteľom výlučne na základe jeho subjektívnej predstavy o jej výške vrátane príslušenstva, bez možnosti predchádzajúcej súdnej kontroly a bez možnosti, aby žalobca ako spotrebiteľ zabránil vykonávaniu zrážok zo mzdy, a to i vtedy, ak by boli veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. aj z neplatného právneho úkonu, či jeho časti. Tento zabezpečovací inštitút umožňuje veriteľovi siahnúť na majetok spotrebiteľa aj za predpokladu, že si svoje nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. z neplatných právnych úkonov. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy tak umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a teda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, ak sa na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľnej zmluvnej

podmienky bez súdnej kontroly. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy dojednanú zmluvnými stranami vo forme zmluvnej podmienky včlenenej do textu spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej je žalobca ako spotrebiteľ povinný podriať sa zrážkam zo mzdy v rozsahu jednostranne určenom dodávateľom, bez možnosti korekcie spotrebiteľom a bez predchádzajúcej súdnej kontroly, je potrebné považovať za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OZ, ktorá je v dôsledku toho v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná.

8. K výroku II. rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania vyvodil záver o dôvodnosti podanej žaloby v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že žalovaný je povinný sa zdržať výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy dojednanej v bode 6, článku II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Záver súdu o neplatnosti samotnej dohody o zrážkach zo mzdy a nesporná skutočnosť, že žalobca ako veriteľ zamestnávateľa žalovaného požiadal o vykonávanie zrážok zo mzdy, viedla súd k záveru o dôvodnosti predmetného nároku žalobcu. Keďže dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou podmienkou a je teda neplatná, žiadosť adresovaná zamestnávateľovi žalobcu tak nemá svoj zmluvný podklad medzi stranami sporu. Začatie výkonu zrážok za takýchto okolností je teda neoprávnené a žalovaný, keďže k takémuto výkonu pristúpil aj napriek zrejmej neplatnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, je povinný sa ho zdržať.

9. S poukazom žalobcom vymedzený petit č. I, ako aj § 298 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie v bode I. výroku tohto rozsudku určil, že zmluvná podmienka dojednaná v bode 6, článku II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere označenej ako Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru reg. č. 5058111020712 uzatvorenej dňa 2.7.2012 medzi žalobcom a spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31320155, ako pôvodným veriteľom v znení: "Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na ručiteľa, pokiaľ je pohľadávka banky z úveru zabezpečovaná ručiteľom," je neplatná.

10. V bode II. rozsudku súčasne žalovanému, keďže tento zamestnávateľa žalobcu požiadal na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy o vykonávanie zrážok zo mzdy (a tento ich aj vykonáva), zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy dojednanej v bode 6, článku II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere označenej ako Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru reg. č. 5058111020712 uzatvorenej dňa 2.7.2012 medzi žalobcom a spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31320155, ako pôvodným veriteľom.

11. V časti uplatneného nároku žalobcu na určenie neplatnosti zmluvy č. 5058111020712 zo dňa 2.7.2012 a určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v tejto časti je žaloba žalobcu nedôvodná, a preto žalobu v tejto časti zamietol. Uviedol, že nároky uplatnené žalobcom ako výrok II. (neplatnosť spotrebiteľského úveru) a III. (bezpoptatkovosť a bezúročnosť spotrebiteľského úveru) sa navzájom vylučujú, pretože záver o neplatnosti celého úveru (správne úverovej zmluvy – pozn. odvolacieho súdu) automaticky vylučuje možnosť bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, resp. len platný úver môže byť (pre absenciu podstatných náležitostí) bezpoplatkový a bezúročný. Keďže žalobca žiadal určiť spotrebiteľský úver za neplatný pre „množstvo neprijateľných podmienok“ bez konkrétneho vymedzenia o aké neprijateľné podmienky (s výnimkou neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy) ide, súd prvej inštancie predmetný spotrebiteľský úver preskúmal a dospel k záveru, že v jeho obsahu nezistil žiadne ďalšie neprijateľné podmienky, pričom neplatné dojednanie o dohode o zrážkach zo mzdy sa podľa jeho obsahu jednoznačne dá odčleniť od zvyšku zmluvy; nemôže tak mať za následok neplatnosť celého spotrebiteľského úveru (správne úverovej zmluvy – pozn. odvolacieho súdu) a spôsobuje tak jej neplatnosť len v tejto časti (čo súd prvej inštancie vyjadril vo výroku I. rozsudku); na právny úkon - spotrebiteľskú úverovú zmluvu ako celok z hľadiska jej platnosti však nedopadá. Preto mal súd prvej inštancie za to, že žaloba žalobcu je

v časti určenia neplatnosti spotrebiteľského úveru (pozn. spotrebiteľskej úverovej zmluvy) nedôvodná, keďže súd nezistil žiadne ďalšie neprijateľné podmienky, pričom úver (správne úverová zmluva – pozn. odvolacieho súdu) zároveň obsahuje všetky podstatné náležitosti právneho úkonu.

12. Súd prvej inštancie sa následne zaoberal návrhom žalobcu na určenie, že spotrebiteľský úver č. 5058111020712 zo dňa 2.7.2012 je bezpoplatkový a bezúročný z dôvodu absencie povinných náležitostí v úverovej zmluve. Uviedol, že v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľský úver č. 5058111020712 zo dňa 2.7.2012 však podľa názoru súdu prvej inštancie všetky uvedené náležitosti obsahuje. Bez pochybností bol uzavretý v písomnej forme. Obsahuje označenie druhu spotrebiteľského úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, je z neho jasne a bez rozporov zrejmá doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, obsahuje celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru a riadne je uvedený aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom v zmluve sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Spotrebiteľský úver obsahuje aj jasné uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Taktiež je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená správne ročná percentuálna miera nákladov. Nad rámec uvedeného súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, v ktorom sa konštatuje, že eurokonformným výkladom zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Pre poriadok je potrebné uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, došlo k zmene (mediálnym) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Námetka žalobcu o nedostatku náležitostí úverovej zmluvy, ak smerovala k ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ preto podľa súdu prvej inštancie nemohla obstáť. Márnym bol aj poukaz na iné rozhodnutia krajských údov na túto otázku v obdobných veciach, pretože súd podľa § 193 a čl. 3 základných princípov CSP nie je viazaný takýmito žalobcom namietanými rozhodnutiami. Všetky uvedené skutočnosti viedli súd prvej inštancie k záveru, že spotrebiteľský úver č. 5058111020712 zo dňa 2.7.2012 nie je bezúročný a bezpoplatkový, a preto bolo na mieste žalobu zamietnuť aj v tejto časti žalobcom uplatneného nároku.

13. Žalobca sa domáhal aj uloženia povinnosti zamestnávateľovi žalobcu TRANZITSTAV s.r.o., so sídlom Michala Bubniča 683, Madunice, a to povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy, v ktorej časti súd prvej inštancie žalobu vyhodnotil taktiež ako nedôvodnú, a to z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v danom konaní. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil. Žalovaný ako veriteľ žalobcu bol pasívne vecne legitimovaný vo vzťahu k ostatným nárokom (nárok I až III a V uvedené v ods. 1 odôvodnenia), ktorých sa

žalobca v predmetnom konaní domáhal. Vo vzťahu k uloženiu povinnosti zdržať sa výkonu zrážok zamestnávateľom žalobcu (nárok IV uvedený v ods. 1 odôvodnenia), však súd prvej inštancie žalobe vyhovieť nemohol, pretože zamestnávateľ žalobcu nebol stranou sporu. Žalobca ho ako stranu sporu neoznačil a napriek tomu žiadal súd, aby mu bola v konaní uložená povinnosť. Nositeľom povinnosti ako vyplýva z nároku vymedzeného žalobcom v žalobe tak mohol byť len jeho zamestnávateľ, pasívna vecná legitímácia preto žalovanému v tejto časti nepatrila a žaloba musela byť v tejto časti zamietnutá, lebo zamestnávateľa žalobca ako žalovaného neoznačil. Nad rámec uvedeného však súd prvej inštancie uviedol, že je nepochybné, že v prípade nadobudnutia právoplatnosti výrokov I. a II. rozsudku bude žalovaný povinný zamestnávateľovi žalobcu oznámiť, aby od vykonávania ďalších zrážok zo mzdy žalobcu upustil.

14. V časti o trovách konania súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, vecne tým, že žalobca v konaní uplatnil celkovo 5 nárokov, pričom o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu ku každému rozhodol súd prvej inštancie samostatne. Keďže žalobca bol plne úspešný v časti konania o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a konania o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy, súd prvej inštancie mu vo vzťahu k uvedeným konaniam priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %. Žalovaný bol plne úspešný vo vzťahu k nárokom o určenie neplatnosti, bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a o uloženie povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy zamestnávateľom žalobcu, pretože žaloba žalobcu bola v týchto častiach zamietnutá, a preto bolo namieste priznať žalovanému voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania o určenie neplatnosti, bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a konania o uloženie povinnosti zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy zamestnávateľom žalobcu, v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie skúmal aj otázku, či vo vzťahu k obom výrokom o nároku na náhradu trov konania neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by opodstatňovali výnimočne takúto náhradu trov konania či už žalobcovi alebo žalovanému nepriznať, dospel však k záveru, že takéto skutočnosti neboli stranami tvrdené, nevyplývali zo spisu a nevyšli najavo ani počas vykonaného dokazovania. Aplikácia ust. § 257 CSP tak v danom prípade neprichádzala do úvahy.

15. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca v rozsahu zamietajúceho výroku III. a výroku V. o trovách konania s návrhom na jeho zrušenie v napadnutých častiach a vrátenie veci súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie a priznaním náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi v plnom rozsahu. Odvolanie odôvodnil § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Dôvodil, že zmluva č. 5058111020712 zo dňa 2.7.2012 od pôvodného veriteľa VUB a.s. Bratislava obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a v súlade s § 11 ods. 2 ZoSÚ platí, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, termínu konečnej splatnosti a neuvedenie RPMN priamo v zmluve, nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 4Co/99/2018. Ďalej uviedol, že rozsudok Súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. a Klára Bíroová je adresovaný zákonodarcovi Slovenskej republiky. Zákon 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách je platný a musí sa dodržiavať. Rozsudok zo Súdneho dvora C-42/15 nemá priamy ani nepriamy účinok na naše spotrebiteľské zmluvy uzatvorené podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Do pozornosti dal rozsudky Krajských súdov: Krajský súd Košice sp. zn. 2Co/61/2017, Krajský súd Prešov sp. zn. 21Co/104/2016, Krajský súd Prešov sp. zn. 3Co/197/2016, Krajský súd Trnava sp. zn. 9Co/204/2017, Krajský súd Trnava sp. zn. 23Co/130/2017, Krajský súd Žilina sp. zn. 10Co/112/2017, Krajský súd Žilina sp. zn. 11Co/164/2017, Krajský súd Žilina sp. zn. 7Co/231/2017, Krajský súd Žilina sp. zn. 11Co/183/2017, Krajský súd Žilina sp. zn. 7Co/99/2017. Uviedol, že členovia senátu sa nestotožnili s rozsudkom zo Súdneho dvora C-42/15. Ďalej dal do pozornosti aj rozsudky okresných súdov, kde sa sudcovia/sudkyne nestotožnili s rozsudkom zo Súdneho dvora C-42/15. Poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, kde súd považuje úver od žalobcu za bezúročný a bez poplatkov, pretože neobsahuje náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 písm. l/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. Zákon o spotrebiteľských úveroch jasne a zrozumiteľne hovorí o tom, že splátka musí byť rozdelená na úrok a istinu a konečný termín splatnosti musí byť vyjadrený nasledovne: deň/mesiac/rok. Žalobca

mal za to, že žalovaný si rád vykladá zákon po svojom a určuje si vlastné pravidlá požičiavania peňazí. Tiež dal do pozornosti rozsudky súdov SR, kde sudy určili, že dohody o zrážkach zo mzdy dlžníkov sú neplatné. Poukázal i na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011 sp. zn. 10CoE/313/2010 s tým, že súd rozhodol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať sumu, počet a termíny splátok pri každej zložke úveru, ktorú spotrebiteľ je povinný zaplatiť (istina, úrok a iné poplatky). Neplatný úkon nemôže vyvolať účinky platné. Záverom žalobca odcitoval ust. § 53 ods. 1 až 3, 5 a 6 OZ.

16. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť. Stotožnil sa s právnym názorom prvoinštančného súdu a mal za to, že spotrebiteľský úver všetky náležitosti v zmysle ZoSÚ obsahuje. Poukázal i na názor obsiahnutý v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, pričom interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú aj na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia. Námieta žalobcu o nedostatku náležitostí úverovej zmluvy, ak smerovala k ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, preto podľa žalovaného nie je na mieste. Za neúčelné a bezpredmetné pre toto konanie považoval aj poukazy na iné rozhodnutia krajských údov na túto otázku v obdobných veciach, pretože súd podľa § 193 a čl. 3 základných princípov CSP nie je viazaný takýmto žalobcom namietanými rozhodnutiami.

17. Žalobca v replike poukázal na § 296 CSP a uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného v celom rozsahu. Ďalej uviedol všeobecnú právnu teóriu ohľadom dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorenej so spotrebiteľom a opätovne poukázal na vybrané rozhodnutia súdov, ktoré už uviedol v odvolaní.

18. Žalovaný odvoláciu dupliku nepodal.

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutej časti vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutom výroku III., ako aj závislom výroku V. o trovách konania vecne správny, preto boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v týchto častiach.

20. Keďže výroky I., II., a IV. neboli napadnuté odvolaním žiadnej zo strán sporu, je rozsudok súdu prvej inštancie v týchto častiach právoplatný a nebol preto predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

21. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobcu domáhajúceho sa určenia neplatnosti úverovej zmluvy a určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zamietol, keď dospel k záveru, že úverová zmluva je (s výnimkou dohody o zrážkach zo mzdy) platná, obsahuje všetky zákonom (ZoSÚ) vyžadované náležitosti, vrátane uvedenia hodnoty RPMN v zmluve v správnej výške, preto poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov a súčasne nezistil prítomnosť žiadnych neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve (s výnimkou dohody o zrážkach zo mzdy), pre ktoré by bolo možné považovať spotrebiteľskú zmluvu za neplatnú.

22. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že vec aj nesprávne právne posúdil.

23. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku žalobcu na určenie neplatnosti úverovej zmluvy a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pričom nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu

odvolateľovi. Odvolacie námietky žalobcu odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné z nasledovných dôvodov.

24. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že úverová zmluva zo dňa 2.7.2012 obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, táto odvolacia námietka neobstála, pretože žalobca ani v odvolacom konaní nekonkretizoval ani jednu neprijateľnú podmienku (s výnimkou dohody o zrážkach zo mzdy), ktorú by podľa neho mala úverová zmluva obsahovať. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie existenciu neprijateľných podmienok v predmetnej spotrebiteľskej úverovej zmluve nezistil. Zároveň odvolací súd nemá dôvod nesúhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že neplatné dojednanie o dohode o zrážkach zo mzdy sa podľa jeho obsahu jednoznačne dá odčleniť od zvyšku zmluvy, preto nemôže mať za následok neplatnosť celej spotrebiteľskej zmluvy a spôsobuje tak jej neplatnosť len v tejto časti, pričom na spotrebiteľskú úverovú zmluvu ako celok z hľadiska jej platnosti nedopadá. Neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola včlenená do textu úverovej zmluvy, súd prvej inštancie určil vo výroku I. napadnutého rozsudku, ktorý v tejto časti už nadobudol právoplatnosť. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie správne uzavrel, že žaloba žalobcu je v časti určenia neplatnosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy nedôvodná, keďže neboli zistené žiadne ďalšie neprijateľné podmienky, pričom spotrebiteľská úverová zmluva zároveň obsahuje všetky podstatné náležitosti právneho úkonu.

25. Žalobca v odvolaní taktiež poukázal na ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ, podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že žalobca jednak vo vzťahu k tomuto žalobcom citovanému zákonnému ustanoveniu neuviedol žiadnu argumentáciu, a jednak ZoSÚ v znení činnom v čase uzavretia úverovej zmluvy t.j. 2.7.2012 (znenie ZoSÚ účinné do 31.12.2012) sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ neustanovoval. Takáto sankcia bola zavedená až novelou – zákonom č. 352/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 394/2011 Z.z. a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony s účinnosťou od 1.1.2013. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že podľa prechodného ustanovenia § 25a ods. 1 ZoSÚ, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov. Z týchto dôvodov tento bezobsažný poukaz žalobcu na v prejednávanej veci neaplikovateľné znenie ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ neobstál.

26. Ani tvrdenie žalobcu, že neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, termínu konečnej splatnosti a neuvedenie RPMN priamo v zmluve nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom, v odvolacom konaní neobstalo. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 5058111020712 zo dňa 2.7.2012 všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase jej uzavretia obsahuje, keď bola uzavretá v písomnej forme, obsahuje označenie druhu spotrebiteľského úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, je z nej jasne a bez rozporov zrejmá doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, obsahuje celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru a riadne je uvedený aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom v zmluve sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Úverová zmluva obsahuje aj jasné uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Taktiež je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená správne ročná percentuálna miera nákladov. Súd prvej inštancie taktiež správne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018 v súvislosti s eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení činnom ku dňu uzavretia zmluvy. S takýmto právnym posúdením súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a opačné námietky žalovaného (ktoré však žalobca ani len nekonkretizoval) nemožno považovať za dôvodné.

27. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalobca svojím odvolaním napadol celý žalobu zvyškovo zamietajúci výrok III., pričom týmto výrokom súd prvej inštancie zamietol žalobu i v časti, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti zamestnávateľovi žalobcu TRANZITSTAV s.r.o., so sídlom Michala Bubniča 683, Madunice, zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy, v ktorej časti súd prvej inštancie žalobu vyhodnotil taktiež ako nedôvodnú z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Žalobca však v odvolaní vo vzťahu k zamietnutiu tomuto ním uplatnenému nároku neuviedol žiadnu odvolaciu argumentáciu, preto bolo i vylúčené, aby sa s ňou odvolací súd bližšie zaoberal; pre poriadok však odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu v tejto časti pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného zamietol.

28. Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní poukazoval na množstvo rozhodnutí súdov SR, pričom niektoré z nich v celom rozsahu skopiroval do svojho odvolania, odvolací súd uvádza, že v prípade žalobcom označených rozhodnutí sa nejedná o ustálenú súdnu prax, od ktorej by bolo dôvodným odôvodňovať prípadný odklon, pretože ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, slúžiacu jednotnému rozhodovaniu súdov Slovenskej republiky, tvoria stanoviská a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali, ďalej rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie (por. napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6.3.2017 sp. zn. 3 Cdo 6/2017, z 31.10.2017 sp. zn. 6 Cdo/129/2017). Zároveň odvolaciemu súdu ani nie je zrejmé, kvôli akým konkrétnym záverom a na podporu akej svojej argumentácie ich žalobca označil.

29. Odvolací súd konštatuje, že skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť rozsudku v napadnutých častiach, preto odvolanie žalobcu z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne zrozumiteľne odôvodnené a logicky konzistentné.

30. Dodáva sa, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania (strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

31. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalobcu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku V. o náhrade trov konania, odvolacími dôvodmi žiadnej zo strán osobitne nenapadnutým, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).